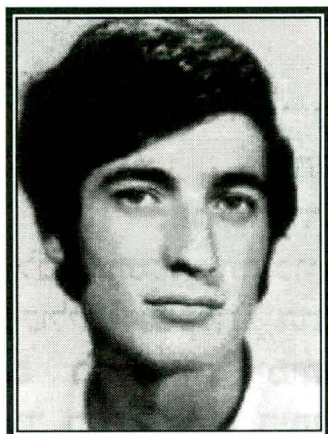

סמל שמעון (סימון) אלקבץ ז"ל

בן אליס ומשה

נולד במרוקו

בתאריך כ"ב באלול תשי"ד, 20/9/1954

התגורר בדימונה

התגייס בנובמבר 1972

שרת בחיל הלוגיסטיקה

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך י' באלול תשל"ה, 17/8/1975

נקבר בבית העלמין הצבאי בדימונה

חלקה: 1 שורה: 5 קבר: 1

הותיר אחריו אם, חמישה אחים ושלוש אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן משה ז"ל ואליס. נולד ביום כ"ב באלול תשי"ד (20.9.1954) בקזבלנקה שבמרוקו. כמעט 'צבר' היה, כי כבר בהיותו בן חמש ירדה המשפחה ברוכת-הילדים בדימונה. שמעון צמח והתפתח עם העיר החדשה בלב-המדבר, ובה עשה את כל מסלול לימודיו - תחילה בבית-הספר היסודי 'עלומים' ולאחר-מכן בבית-הספר התיכון-דתי מקיף - במגמה הומנית. היה תלמיד טוב וסיים בהצלחה את לימודיו בתיכון. שמעון ראה בקניית ההשכלה ההומנית כרטיס-כניסה אל העולם הקסום של התיאטרון. עוד בהיותו בבית-הספר ריגש את מוריו וחבריו בהופעותיו הדרמטיות על הבמה לפני קהל התלמידים. לאחר-מכן הצטרף לחוג לדרמה בדימונה. מוריו ומדריכיו בחוג ניבאו לו עתיד באמנות-הבמה, והוא טווה חלום זה עד ליומו האחרון. ניסה את כוחו גם בכתיבת סיפורים, מערכונים ושירים. הוא קיווה שישתלב באחת הלהקות בצבא, אבל גילה עד-מהרה כי הביקוש לשחקנים הוא מצומצם, נדרשים שם בעיקר זמרים. דבר זה הקדיר את רוחו.

שמעון היה נער יפה-תואר, בעל שיער מסולסל. מעיניו הירוקות-חומות נשקפו טוב-לב וטוהר. ביתו היה עני למדי, אבל המשפחה היתה מלוכדת והרמונית. הילדים היו מחונכים היטב ונשמעו לקול אבא, שהיה אדם שקט ומעורר-כבוד. שמעון מילא את המצוה של כיבוד אב ואם, וגם לאחיו ולאחיותיו גילה מאור-פנים ומסירות. הרעיף עליהם מתנות, ככל שידו השיגה. היה גם מוקף חברים רבים. סדר-יומו היה מאורגן, והוא מצא זמן לכל דבר: לכתובה, ללמידה (כן, ביקש להשתלם בשפה האנגלית) ולפריטה בגיטרה.

אחד העיסוקים שהלהיב את רוחו של שמעון, היה הדרכת נוער. הוא דבק ברעיונותיה של התנועה החינוכית בית"ר ושימש כמדריך בסניף המקומי. בחופשותיו התפרנס מעט מעבודת הדרכה בקייטנות. שמעון גם היה מתנדב פעיל בסניף המקומי של 'מגן-דוד אדום'.

בראשית נובמבר 1972 הגיעה שעתו של שמעון להתגייס לצבא. הוא הוצב לחיל-ההספקה. לאחר טירונות עבר קורס למש"קי החיל. כן למד את מקצוע נהגות-משא-כבד. עבד ביחידה, בעיקר כנהג. עלה לדרגת רב"ט. נטל חלק במלחמת יום-הכיפורים.

שמעון עבר את המבחן לכניסה לקורס קצינים, אך הדבר שהתאווה לו כל-כך לא התגשם. ביום י' באלול תשל"ה (7.8.1975), כחודש לפני מועד השחרור מן השירות, נפל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבדימונה. השאיר אחריו אם, חמישה אחים ושלוש אחיות. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל.

"מצאנו בו חייל מסור ונאמן, אהוב ומקובל על חבריו ומפקדיו" - דברי מפקדו של שמעון אל המשפחה השכולה.

בני-משפחתו תרמו ספר-תורה על-שמו, להנצחת זכרו.